

Anarhistička biblioteka

Anti-Copyright

Zašto smo protiv zatvora, protiv svih zatvora?

Anarhisti

Anarhisti

Zašto smo protiv zatvora, protiv svih zatvora?

[http://www.ispodplocnika.net/tekstovi/
zasto-smo-protiv-zatvora,-protiv-svih-zatvora](http://www.ispodplocnika.net/tekstovi/zasto-smo-protiv-zatvora,-protiv-svih-zatvora)

anarhisticka-biblioteka.net

Protiv zatvora smo jer se smisao za pravdu neće nikada naći u kodeksu.

Protiv zatvora smo jer društvo, koje ima potrebu za zatvaranjem i ponižavanjem, i samo je zatvor.

Govorimo jednostavne stvari jer mi i jesmo jednostavna bića. Misli, želje i snovi koje pokušavamo izraziti pripadaju ljudskom rodu otkad je svijeta. Nepregledna povorka zakonodavaca, političara, stručnjaka, intelektualaca i ostalih podržavatelja ideja koje treba odobriti, iskomplicirali su pitanja do krajnje apstrakcije, toliko da su se ljudi koji su se oduvijek pozivali na jedinu knjigu u kojoj se može naći nekakav odgovor – knjigu životnog iskustva, počeli osjećati glupima i manje vrijednima.

Govore nam da je zatvor potreban kako bi se kaznili oni koji krše društvena pravila. Dakle, pojam “pravilo” pretpostavlja da se društvo temelji na slobodnom dogovoru, na skupini normi koje skup pojedinaca svojevolarno prihvaćaju. No, je li stvarno tako? Da li vlade stvarno predstavljaju želje onih kojima se vlada? Da li siromah rado pristaje da bogataš profitira na njegovom radu? Da li bi lopov ukrao čak i onda kada bi naslijedio tvornicu od tate ili kad bi mogao živjeti od njezinog iznajmljivanja?

U stvarnosti, prema onome kako funkcionira ovo društvo, možemo samo odlučiti kako ćemo se ponašati prema zakonima koji su drugi donijeli za nas i koje su vlade nametnule većini žena i muškaraca.

Prije nego li se zapitamo je li pravedno ili ne kazniti zatvorom onoga tko krši pravila, trebamo se zapitati tko odlučuje i kako o pravilima ovoga društva?

Govore nam da nas zatvori štite od nasilja. Da li je stvarno tako? Kako je moguće da najgore nasilje, poput ratova ili gladi, koja je nametnuta milijunima ljudi, može biti posve legalno? Zašto se završava iza rešetaka ako se ubije iz ljubomore, a gradi se karijera ili se čak postaje “heroj” ako se bombardira cijeli jedan narod? Zatvor kažnjava samo onu vrstu nasilja koja smeta državi i bogatima ili onu koja im odgovara predstavljati je kao nečovječnu (npr. silovanja ili neki posebno okrutni zločini). Ali strukturalno društveno nasilje je svakodnevno zaštićeno zatvorom.

Koliko je pothvata kojima se svakodnevno krši zakon? Koliko je šefova koji završavaju u zatvoru? Što je s takozvanim najtežim

zločinima? Ne čini li vam da se oni koji krivotvore novac teže kažnjavani od silovatelja? Neka vas to ne čudi jer zakon štiti vlasništvo, a ne dobrobit ljudi.

Govore nam da je zakon jednak za sve. Unatoč tome, u zatvoru je najviše žena i muškaraca niskog stupnja obrazovanja, imigranata ili sinova radnika, koji su zatvoreni najviše zbog zločina koji se tiču imovine, odnosno za stvari koje se na direktan način tiču društva u kojem živimo, zbog potrebe da se pronađe novac za preživljavanje od jutra pa do mraka. Da ne brojimo sve one koji bi bili slobodni (ili onih s takozvanim alternativnim kaznama) kad bi jednostavno imali novac da plate dobrog odvjetnika.

Govore nam da zatvor služi za iskupljenje i resocijalizaciju. Većina zatvorenika se sastoji od recidiva, onih koji prilikom izlaska nalaze iste ili još lošije uvjete od kad su zatvoreni. Uostalom, ako postoji nekakav način da se pojedincu zabrani razmišljanje o njegovim djelima to je zasigurno podvrgavanje ovih posljednjih brojnjaju kaznenih djela kao na sajmu: koliko djela, toliko kazni. Kojigod zločin počinio, kad odsluži kaznu (kad "se vrati dug") zašto se ne bi trebao osjećati dobro? Ako je uvjeren u ono što je napravio (ako je buntovnik ili svjestan lopov) razmišljat će o novoj mržnji prema društvu, društvu kojega je, iako kriminalnije od njega samoga, zatvorilo i drži ga pod ključem. Što je produktivno u tome da ste godinama razdvojeni od vaših bližnjih i ne radite ništa zanimljivog, osuđeni na protok vremena, podučeni da glumite pred socijalnim radnikom ili psihologom, naviknuti na podčinjenost glavnome?

Zapitajmo se je li ovo društvo toliko puno vrlina, koje širi visoke vrijednosti i jednake odnosa da nam preporučuje da se integriramo u njega?

Govore nam da zatvor ako već ne iskupljuje, onda barem plaši. A zašto je onda sve više zatvorenika? Zašto se onda kod nas stvara prostor za sve veću kriminalizaciju takvog ponašanja? Jasno je da se ovdje radi o jednom pravom pravcatom socijalnom programu: maknuti sirotinju s ulice, a istovremeno ulagati u unosan biznis zatvora (koliko je samo tvrtki koje se bogate zakupima građevina,

održavanjem, namještajem, itd?). U SAD-u, svjetioniku civilizacije kažnjavanja, iako su zločini u padu, više je zatvorenika nego seljaka. Je li ovo put kojim želimo ići?

Protiv zatvora smo jer je on stvoren i razvijen da bi štitio privilegije bogatih i državnu moć.

Protiv zatvora smo jer jedno društvo koje se ne bi temeljilo na novcu i profitu već na slobodi i solidarnosti, ne bi ga ni trebalo.

Protiv zatvora smo jer zahtjevamo svijet u kojem će se pravila stvarno donositi zajednički.

Protiv zatvora smo jer i najgori zločin govori nešto o nama, o našim strahovima, o našim slabostima i uzaludno je skrivati ga iza zida.

Protiv zatvora smo jer su najveći kriminalci oni koji drže ključeve.

Protiv zatvora smo jer prinuda i pokora ne stvaraju ništa dobrog.

Protiv zatvora smo jer zahtjevamo korijenitu promjenu ovoga društva (a pritom kršeći zakone) i ne želimo se miroljubivo integrirati u njegove gradove, u njegove tvornice, u njegove vojarne, u njegove supermarkete.

Protiv zatvora smo jer je zvuk ključa u rupi zatvorske ćelije svakodnevno maltretiranje, izolacija je gadna, završetak ispitivanja patnja, Vrijeme pritvora pješčani sat koji polako ubija.

Protiv zatvora smo jer je čuvarevo tijelo uvijek zatvoreno, spremno da brani svaki prijestup i svako nasilje, dehumanizirano jer smo naviknuti na poslušnost i tajne dojave.

Protiv zatvora smo jer nam je oduzeo previše dana, mjeseci ili godina, ili mnogo prijatelja, nepoznanika ili drugova.

Protiv zatvora smo jer ljudi koje smo u njemu upoznali nisu ni bolji, ni lošiji od onih koje susrećemo vani. (Kada bolje razmislimo, često su bolji).

Protiv zatvora smo jer nam vijest o bijegu grije srca više od prvog dana proljeća.

Protiv zatvora smo jer kad ga gledamo kroz rupu ključanice, svijet izgleda napučen samo zlim i sumnjivim ljudima.